

Ytterligare skattesänkningar för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
2	Gällande rätt.....	6
2.1	Sjukersättning och aktivitetsersättning.....	6
2.2	Skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning	6
3	Ytterligare förstärkning av skattereduktionen.....	7
4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	8
5	Konsekvensanalys.....	9
6	Författningskommentar	14

Sammanfattning

Inför budgetpropositionen för 2023 är det angeläget att skatteförslag kan förberedas genom remittering. Om förslaget kommer att presenteras i budgetpropositionen för 2023, och med vilken utformning, blir beroende bl.a. av ekonomiskt utrymme i de offentliga finanserna och utvecklingen av det ekonomiska läget.

I promemorian lämnas förslag på ytterligare skattesänkningar för personer med inkomster i form av sjukersättning och aktivitetsersättning. Syftet med förslaget är att ta bort den skillnad i beskattning av sådan ersättning och av arbetsinkomster som fortfarande finns i vissa inkomstintervall. Enligt förslaget bör skatten sänkas genom att den befintliga skattereduktionen förstärks för personer som har ett underlag som överstiger ca 44 000 kronor per år. Personer med sådan inkomst beräknas få en skattesänkning på i genomsnitt 1 130 kronor per år.

Förslaget medför ändringar i 67 kap. 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023.

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 67 kap. 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

9 b §²

Underlaget för skattereduktionen består av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken som betalats ut under beskattningsåret och som ska tas upp till beskattning enligt denna lag.

En utländsk ersättning enligt lagstiftning om social trygghet som betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjukersättning och aktivitetsersättning ska efter begäran medräknas i underlaget för skattereduktionen om ersättningen tas upp till beskattning i Sverige.

Underlaget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Nuvarande lydelse

9 c §³

Skattereduktionen uppgår till följande belopp:

Underlag beräknat enligt 9 b §
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp

överstiger 0,91 men inte 3,24 prisbasbelopp

överstiger 3,24 prisbasbelopp

Skattereduktion

skillnaden mellan underlaget och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 34,05 procent av underlaget mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,703 prisbasbelopp och 12,8 procent av underlaget som överstiger 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2017:1212.

³ Senaste lydelse 2021:1159.

Skattereduktionen ska dock alltid uppgå till minst 4,5 procent av underlaget, multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

Föreslagen lydelse

9 c §

Skattereduktionen uppgår till följande belopp:

<u>Underlag beräknat enligt 9 b §</u>	<u>Skattereduktion</u>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan underlaget och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 3,24 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 38,74 procent av underlaget mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 3,24 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,812 prisbasbelopp och 12,8 procent av underlaget som överstiger 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Skattereduktionen ska dock alltid uppgå till minst 4,5 procent av underlaget, multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2022.

2 Gällande rätt

2.1 Sjukersättning och aktivitetsersättning

Sjukersättning och aktivitetsersättning är kontantförmåner inom sjukförsäkringen. För att ha rätt till sjukersättning ska den försäkrades arbetsförmåga vara stadigvarande nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan. Sjukersättning kan betalas ut i form av inkomstrelaterad ersättning och garantiersättning. Garantiersättning betalas ut till personer som under en ramtid haft låga eller inga förvärvsinkomster. Sjukersättning lämnas längst till och med månaden före den månad då den försäkrade fyller 65 år.

Aktivitetsersättning beviljas försäkrade mellan 19 och 29 år som har långvarigt nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan under minst ett år eller som på grund av funktionshinder ännu inte avslutat sin utbildning på grundskole- eller gymnasienivå. Den kan ges under högst tre år i taget. Även aktivitetsersättning kan betalas ut i form av inkomstrelaterad ersättning och garantiersättning.

Inkomstrelaterad sjukersättning och aktivitetsersättning beräknas på grundval av en antagandeinkomst, som i sin tur beräknas med ledning av den försäkrades bruttoårsinkomster inom en ramtid (34 kap. 4 § socialförsäkringsbalken, förkortad SFB). När bruttoårsinkomsten beräknas ska det bortses från pensionsgrundande inkomster och pensionsgrundande belopp som sammantagna överstiger 7,5 gånger det prisbasbelopp som gäller för beskattningsåret (34 kap. 7 § SFB). Hel inkomstrelaterad sjukersättning och aktivitetsersättning lämnas för år räknat med 64,7 procent av den försäkrades antagandeinkomst (34 kap. 12 § SFB).

2.2 Skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning

En skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning infördes 2018. Rätt till skattereduktionen har de som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och då för den tid de varit obegränsat skattskyldiga. Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, har rätt till skattereduktionen som om de varit obegränsat skattskyldiga hela året, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige (67 kap. 9 a och 9 d §§ IL).

Underlaget för skattereduktionen består av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken som betalats ut under beskattningsåret och som ska tas upp till beskattning enligt inkomstskattelagen. En utländsk ersättning enligt lagstiftning om social trygghet som betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjukersättning

och aktivitetsersättning ska efter begäran räknas med i underlaget för skattereduktionen om ersättningen tas upp till beskattning i Sverige (67 kap. 9 b § IL).

Skattereduktionens storlek beräknas utifrån aktuellt prisbasbelopp, underlaget enligt 67 kap. 9 b § IL, grundavdraget enligt 63 kap. 3 § IL och skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Reduktionen uppgår alltid till minst 4,5 procent av underlaget multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt (67 kap. 9 c § IL).

3 Ytterligare förstärkning av skattereduktionen

Promemorians förslag: Skattereduktionen för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning förstärks ytterligare så att den skillnad som finns i beskattning av dessa inkomster och av arbetsinkomster tas bort. Det sker genom att skattereduktionen höjs för alla som har ett underlag som överstiger ca 44 000 kronor per år.

Underlaget för skattereduktionen ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Skälen för promemorians förslag: Skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning infördes 2018 med syftet att i ett första steg minska skillnaden i beskattning av sådan inkomst och av arbetsinkomster. För arbetsinkomster fanns redan då en skattereduktion i form av jobbskatteavdraget, men sjuk- och aktivitetsersättning omfattades inte av den skattelättnaden. Regeringen ansåg att det även fanns fördelningspolitiska skäl till att införa en skattelättnad för sjukersättning och aktivitetsersättning (prop. 2017/18:1).

Skattereduktionen förstärktes och fick en ny utformning genom en lagändring som trädde i kraft den 1 januari 2022. Syftet med ändringen var att ta bort skillnaden i beskattning av sjukersättning och aktivitetsersättning och av arbetsinkomster, samt att utforma skattereduktionen på ett sådant sätt att den i princip ska motsvara hur jobbskatteavdraget beräknas (prop. 2021/22:33).

Riksdagen beslutade i november 2021 att fastställa utgiftsramarna och godkänna beräkningen av inkomsterna för statens budget för 2022 enligt det förslag som Moderaterna, Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna lämnat gemensamt i finansutskottet (bet. 2021/22:FiU1, rskr.2021/22:46). Förslaget innebar bl.a. att jobbskatteavdraget höjdes från och med 2022. Den höjningen av jobbskatteavdraget medför att skillnaden i beskattning av arbetsinkomster och av sjukersättning, respektive aktivitetsersättning, som regeringen avsåg att ta bort med sitt senaste förslag fortfarande finns kvar i vissa inkomstintervall.

Personer som har sin försörjning av sjukersättning och aktivitetsersättning har i högre utsträckning en låg ekonomisk standard jämfört med befolkningen som helhet. För den enskilde handlar det ofta om ersättning som utgör en långvarig försörjningskälla. Ersättningen är kopplad till

varaktigt nedsatt eller långvarigt nedsatt arbetsförmåga. Det är alltså fråga om personer som i hög utsträckning inte har möjlighet att stå till arbetsmarknadens förfogande. Såväl rättviseskäl som fördelningspolitiska skäl talar för att den återstående skillnaden i beskattning mellan sådan ersättning och arbetsinkomster ska tas bort genom att ytterligare sänka skatten på sjukersättning och aktivitetsersättning. Skattereduktionen för sådan ersättning bör därför förstärkas ytterligare för att i princip motsvara jobbskatteavdraget.

För underlag mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp (ca 44 000–156 500 kronor) är skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning mindre generöst än jobbskatteavdraget för arbetsinkomster i motsvarande inkomstintervall. Detsamma gäller för underlag som överstiger 3,24 prisbasbelopp (ca 156 500 kronor). För underlag som understiger 0,91 prisbasbelopp (ca 44 000 kronor) är skattereduktionen i princip lika stor som jobbskatteavdraget för motsvarande arbetsinkomster. Skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning bör därför förstärkas för underlag mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp, samt för underlag som överstiger 3,24 prisbasbelopp, dvs. för alla underlag som överstiger ca 44 000 kronor per år. När underlag anges i belopp i kronor har uträkningen baserats på gällande prisbasbelopp för 2022.

För att skattereduktionens konstruktion bättre ska stämma överens med hur jobbskatteavdraget är utformat bör det införas en bestämmelse om att underlaget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Motsvarande gäller för arbetsinkomster när jobbskatteavdraget ska bestämmas (67 kap. 6 § IL).

Lagförslag

Förslaget föranleder ändring i 67 kap. 9 b och 9 c §§ IL.

4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2023 och tillämpas första gången på sjukersättning och aktivitetsersättning som betalas ut efter den 31 december 2022.

Skälen för promemorians förslag: Förändringar i skattereduktioner bör träda i kraft vid ett årsskifte. Det är angeläget att ändringarna träder i kraft så snart som möjligt för att hushållens ekonomi ska få den avsedda förstärkningen. Lagändringarna bör mot denna bakgrund träda i kraft den 1 januari 2023.

Av förenklingsskäl är det lämpligt att låta utbetalningsdatumet, och inte t.ex. perioder som omfattas av utbetalningen, vara avgörande för vilka ersättningar som den förstärkta skattereduktionen ska börja tillämpas på. Förstärkningen av skattereduktionen föreslås därför tillämpas första gången för sjukersättning och aktivitetsersättning som betalas ut efter den 31 december 2022. Detta kan medföra att sjukersättning eller aktivitets-

ersättning som betalas ut för förfluten tid inkluderas. I enlighet med kontantprincipen, som innebär att inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras, samt av administrativa och förenklingsskäl finns det dock anledning att inte skapa speciella regler för dessa och liknande situationer.

5 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Syfte och alternativa lösningar

Syftet med att förstärka skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning är att ta bort skillnaden i beskattning mellan sådan ersättning och arbetsinkomst, samt att öka den disponibla inkomsten för personer som får sjukersättning och aktivitetsersättning. Skulle ingen reglering komma till stånd kvarstår denna skillnad i beskattning mellan de olika inkomsterna.

Ett alternativ som hade ökat den disponibla inkomsten för personer som får sjukersättning eller aktivitetsersättning är att höja ersättningsnivån i sjukersättningen och aktivitetsersättningen. Detta hade dock inte medfört att skillnaden i beskattning mellan arbetsinkomst och sjukersättning, respektive aktivitetsersättning, tas bort. Att förstärka skattereduktionen medför även en större ökning av den disponibla inkomsten för personer med högre kommunalskattesats.

Ett annat alternativ till att förstärka skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning hade kunnat vara att låta sådana inkomster ingå i underlaget för skattereduktionen för arbetsinkomster. Detta hade dock medfört att skatteuttaget hade ökat vid vissa kombinationer av arbetsinkomst och sjuk- eller aktivitetsersättning.

Utöver vad som framgår under avsnittet ikraftträdande- och övergångsbestämmelser bedöms ingen ytterligare särskild hänsyn behöva tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande. Det bedöms heller inte finnas behov av särskilda informationsinsatser angående förslaget.

Offentligfinansiella effekter

Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning beräknas minska statens skatteintäkter med 0,29 miljarder kronor årligen från och med 2023. De nya avrundningsreglerna för skattereduktionen ökar skatteintäkterna med 1 miljon kronor. De kommunala skatteintäkterna påverkas inte av förslaget eftersom det rör sig om en skattereduktion. Förslaget beräknas innebära marginellt minskade kommunala utgifter, uppskattningsvis ca 1 miljon kronor baserat på en mikrosimulering i Statistiska centralbyråns FASIT-modell, då behovet av ekonomiskt bistånd minskar något. Kommunerna antas dock anpassa övriga utgifter till följd av detta. Den totala offentligfinansiella nettoeffekten av förslaget uppgår således till -0,29 miljarder kronor (se Tabell 5.1).

Förslaget innebär att skatteutgiften avseende skattereduktionen för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning utökas med motsvarande den offentligfinansiella bruttoeffekten.

Tabell 5.1 Förslag om förstärkt skattereduktion för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning

Miljarder kronor, fasta priser och baser

Effekt från	Bruttoeffekt		Periodiserad nettoeffekt		Varaktig effekt
	2023	2023	2024	2025	
2023-01-01	-0,29	-0,29	-0,29	-0,29	-0,29

Källa: Egna beräkningar.

Effekter för företagen

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Effekter för enskilda

Uppskattningsvis kommer ca 250 000 personer att ha någon inkomst i form av sjukersättning eller aktivitetsersättning 2023. Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen medför att skatteuttaget minskar för dessa personer. Den genomsnittliga skattesänkningen för berörda personer beräknas uppgå till ca 1 130 kronor per år.

Hur stor skattesänkningen blir för enskilda beror på storleken på deras ersättning, kommunalskattesats samt om de har andra förvärvsinkomster. Baserat på 2023 års prognostiserade prisbasbelopp och kommunalskattesatser beräknas skattesänkningen bli 1 441 kronor per år vid genomsnittlig kommunalskattesats för personer som fyllt 30 år och som har ersättning på hel garantinivå (se tabell 5.2). För personer som har högsta möjliga ersättningsnivå, och genomsnittlig kommunalskattesats, beräknas skattesänkningen bli 1 791 kronor per år.

För personer som får transfereringar som bestäms utifrån inkomst efter skatt, t.ex. ekonomiskt bistånd, kommer den föreslagna skattereduktionen att medföra att dessa transfereringar minskar. För personer som är i fortsatt behov av ekonomiskt bistånd trots förstärkningen av skattereduktionen

kommer den disponibla inkomsten inte att öka. Utbetalningarna av ekonomiskt bistånd uppskattas dock minska i marginell utsträckning i förhållande till minskningen av skatteintäkterna av den föreslagna skattereduktionen. Avgifter som bestäms av inkomst efter skatt, t.ex. avgifter för insatser enligt socialtjänstlagen (2001:453) såsom hemtjänst och kommunal hälso- och sjukvård kan också komma att öka, vilket kan innebära att den disponibla inkomsten efter dessa avgifter inte ökar eller ökar i mindre utsträckning för berörda personer.

Tabell 5.2 Skattesänkning 2023 enligt förslaget om förstärkt skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning vid olika ersättnings- och kommunalskattenivåer

Kronor per år

	Ersättning	Kommunalskattesats		
		Lägsta 29,08	Medel 32,27	Högsta 35,15
Hel garantinivå				
Innan 21 år	126 232	1 090	1 209	1 317
Mellan 21 och 23 år	128 777	1 124	1 247	1 358
Mellan 23 och 25 år	131 322	1 159	1 286	1 401
Mellan 25 och 27 år	133 867	1 193	1 324	1 443
Mellan 27 och 29 år	136 412	1 228	1 363	1 485
Mellan 29 och 30 år	138 957	1 263	1 401	1 527
Från och med 30 år	141 502	1 298	1 441	1 569
Andra ersättningsnivåer				
	150 000	1 414	1 569	1 709
	175 000	1 613	1 790	1 950
	200 000	1 613	1 791	1 950
Högsta inkomstrelaterade ersättning	246 992	1 614	1 791	1 951

Anm.: Ersättningsnivåerna är baserade på gällande regler och förväntat prisbasbelopp 2023 (50 900 kronor). Skattesänkningen är beräknad baserat på prisbasbeloppet 2023 och kommunalskattesatserna för 2022. Den föreslagna utformningen innebär att underlaget för skattereduktionen bestäms av storleken på sjukersättning och aktivitetsersättning och befintligt grundavdrag. Grundavdragets nivå beror dock på storleken på den fastställda förvärvsinkomsten vilket innebär att andra förvärvsinkomster än sjukersättning och aktivitetsersättning kan påverka storleken på skattereduktionen. I tabellen antas övriga förvärvsinkomster vara 0.

Källa: Egna beräkningar.

Effekter för offentlig sektor

Förslaget bedöms som nämns i avsnittet offentligfinansiella effekter innebära marginellt minskat behov av ekonomiskt bistånd. I övrigt bedöms förslaget inte medföra några effekter för offentlig sektor.

Effekter för sysselsättningen

En förstärkning av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning medför att den ekonomiska drivkraften att arbeta minskar för personer med dessa ersättningar. Detta skulle kunna inverka på deras

sysselsättning och arbetsutbud. En studie som utvärderade effekten av ökade ekonomiska drivkrafter att börja arbeta för personer med sjukersättning fann dock inte någon positiv effekt av detta på arbetsutbud eller utbildningsnivå.⁴ För att beviljas sjukersättning ska arbetsförmågan vara stadigvarande nedsatt på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning. Detta begrepp innebär att nedsättningen bedöms bestå för all överskådlig framtid (prop. 2007/08:136 s 103). Mottagarna av sjukersättning står därmed långt från arbetsmarknaden och deras sysselsättningsstatus bedöms därför inte påverkas i någon större utsträckning av ekonomiska incitament. Mottagarna av aktivitetsersättning, som utgör cirka 13 procent av de som berörs av förslaget, kan stå närmare arbetsmarknaden eftersom det inte krävs samma varaktighet i nedsättningen av arbetsförmågan för att beviljas aktivitetsersättning som för sjukersättning. Ekonomiska incitament kan därför eventuellt få en inverkan på sysselsättningen bland personer med aktivitetsersättning. En majoritet, cirka 90 procent, av mottagarna av aktivitetsersättning har dock denna ersättning på heltid och en majoritet har ersättning på garantinivå till följd av att de inte tidigare har arbetat.⁵ Sammantaget bedöms därför den förstärkta skattereduktionen ha försumbara effekter på arbetsutbud och sysselsättning.

Effekter för inkomstfördelningen och den ekonomiska jämställdheten

Personer med sjukersättning eller aktivitetsersättning förekommer över hela inkomstfördelningen, men är starkt koncentrerade till den nedre delen av inkomstfördelningen. I genomsnitt innebär den förstärkta skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning att den ekonomiska standarden, beräknat för hela befolkningen, ökar med ca 0,01 procent. Ökningen är större i den nedre delen av inkomstfördelningen än i den övre (se Figur 5.1. I de två lägsta inkomstgrupperna ökar den ekonomiska standarden med 0,03 respektive 0,06 procent i genomsnitt beräknat för hela befolkningen.

För de individer som berörs av en skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning är effekten på den disponibla inkomsten större. Bland de berörda ökar den disponibla inkomsten med ca 0,6 procent i genomsnitt.

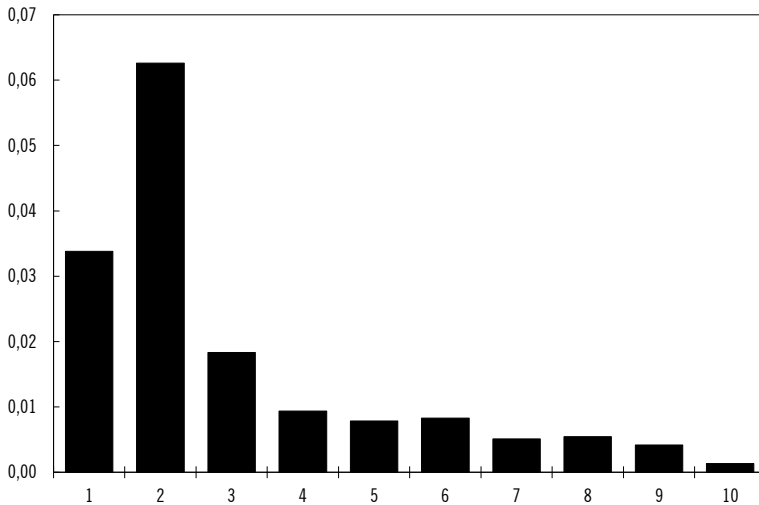
Fler kvinnor än män berörs av skattereduktionen. Totalt sett är det närmare 150 000 kvinnor och drygt 100 000 män som berörs av förslaget. Bland de berörda ökar den individuella disponibla inkomsten ungefär lika mycket för män som för kvinnor. Eftersom fler kvinnor än män berörs av förslaget är den genomsnittliga effekten på den individuella disponibla inkomsten större för kvinnor (0,014 procent) än för män (0,008 procent), se Figur 5.2. Förslaget bedöms därför bidra till att öka den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män.

⁴ Andersson, J., "Ekonomiska incitament till arbete inom sjukförsäkringssystemet – effekter av steglös avräkning", IFAU-rapport 2018:6. Som också diskuteras i rapporten har dock andra studier hittat effekter på arbetsutbud av ekonomiska drivkrafter att arbeta för förtidspensionärer i andra länder.

⁵ Se t.ex. SOU 2021:69, En sjukförsäkring med prevention, rehabilitering och trygghet, s. 588–591.

Figur 5.1 Förändring i ekonomisk standard i olika inkomstgrupper

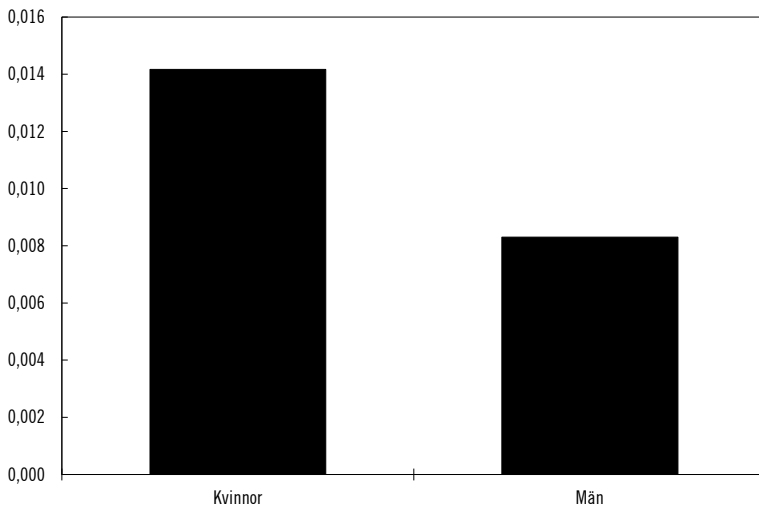
Procent

Källa: Egna beräkningar

Figur 5.2 Förändring i individuell disponibel inkomst uppdelat på kön

Procent

Källa: Egna beräkningar

Effekter för Skatteverket och övrig offentlig förvaltning

Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning bedöms endast medföra marginella förändringar för Skatteverket och ingår i den anpassning som årligen görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning. Eventuella tillkommande utgifter för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. För de

allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslaget inte få någon budgetpåverkan. Förslaget påverkar inte förmånssystemet för sjukersättning och aktivitetsersättning och bedöms inte medföra några ökade kostnader för Försäkringskassan.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten. Förslaget innebär att skattereduktionen förstärks för såväl sjukersättning och aktivitetsersättning som jämförbara utländska ersättningar, under förutsättning att den utländska ersättningen tas upp till beskattning i Sverige. Förslaget innehåller inga regler som direkt eller indirekt leder till en mindre förmånlig skattemässig behandling av fysiska eller juridiska personer som kommer från andra medlemsstater och som utnyttjar den fria rörligheten.

Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha någon effekt för miljön eller effekter i övrigt.

6 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

67 kap.

9 b § Underlaget för skattereduktionen består av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken som betalats ut under beskattningsåret och som ska tas upp till beskattning enligt denna lag.

En utländsk ersättning enligt lagstiftning om social trygghet som betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjukersättning och aktivitetsersättning ska efter begäran medräknas i underlaget för skattereduktionen om ersättningen tas upp till beskattning i Sverige.

Underlaget ska avrundas nedåt till helt hundralet kronor.

Paragrafen innehåller bestämmelser för hur underlaget för skattereduktionen ska bestämmas.

I *tredje stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse om att underlaget för skattereduktionen ska avrundas nedåt till helt hundralet kronor.

Överväganden finns i avsnitt 3.

67 kap.

9 c § Skattereduktionen uppgår till följande belopp:

Underlag beräknat enligt 9 b §

Skattereduktion

överstiger inte 0,91 prisbasbelopp

skillnaden mellan underlaget och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

överstiger 0,91 men inte 3,24 prisbasbelopp

skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 38,74 procent av underlaget mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

överstiger 3,24 prisbasbelopp

skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,812 prisbasbelopp och 12,8 procent av underlaget som överstiger 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Skattereduktionen ska dock alltid uppgå till minst 4,5 procent av underlaget, multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur storleken på skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning ska beräknas.

Ändringarna i *första stycket* innebär att nuvarande nivåer för skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning höjs för personer som har ett underlag mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp, samt för personer som har ett underlag som överstiger 3,24 prisbasbelopp.

Överväganden finns i avsnitt 3.